

CARPE FUCKING DIEM

Leven alsof elke dag de laatste is. Drank hier, pil daar, weekend Parijs: vooral de twintigers en dertigers van nu storten zich volop in het hedonisme. Genot als hoogste levensdoel: wat brengt dat?

tekst Susan Sjouwerman

illustratie Paul Faassen

Op een druilerige zaterdagmiddag meld ik me bij de ticketbalie van het Rijksmuseum. De netwerkclub waar ik lid van ben krijgt vandaag een rondleiding door een van de nieuwe tentoonstellingen. De meeste andere leden – we zijn in de loop der jaren vrienden geworden – zijn al aanwezig en samen schuifelen we braaf achter de gids aan. We luisteren aandachtig, maken verstandige opmerkingen en voeren onderling ontzettend cultureel verantwoordelijke gesprekken. Tot we in het museumcafé belanden voor een borrel. Met elk glas wijn daalt het niveau van de nabeschouwing en al snel gaat het alleen nog over de vraag wie het ooit met wie deed. Als de manager van het café ons na sluitingstijd zo'n beetje eigenhandig van tafel moet duwen, besluiten we om in de nabijgelegen woning van twee vrienden 'nog even een drankje te doen'. Op zo'n moment zou ik kunnen besluiten naar huis te gaan en

keurig een pastaatje voor mezelf te maken, maar hoe leuk is dat? En dus sta ik een uur later met een glas champagne in mijn hand op de bank van mijn vrienden te springen. Als er een Spice Girls-afspeellijst wordt opgezet vergeet ik voor het gemak even dat ik zo vals klink als een piano die van driehoog naar beneden is gestort, en als ik naar mijn vrijwel lege flûte kijk, besef ik dat de helft van de godendrank tussen de kussens is beland (het is godzijdank een tweedehandsje). De heer des huizes heeft een discolamp opgeduikeld en in

een andere hoek van de woonkamer proberen twee vrienden uit te vinden hoe goed ze zijn in daggeren. Pas diep in de nacht, als een aanzienlijk deel van het gezelschap club Mad Fox onveilig maakt – al dan niet met wat kunstmatige stimulans in het lijf – kom ik tot de conclusie dat het museumbezoek behoorlijk uit de klauwen is gelopen. De volgende dag lijkt niemand zich af te vragen hoe het zo gekomen is. Het leven is kort, dus je kunt maar beter keihard genieten. Dat zoeken naar genot heeft vanuit de filosofie de term hedonisme meegekregen. 'Hèdoné' betekent in het oud-Grieks 'genot'. Het streven naar directe bevrediging van lusten was onder de oude Grieken en Romeinen populair, maar met de komst van de middeleeuwen en de macht van de kerk werd dat anders. Wie met God leeft, heeft genot niet nodig. Dat was althans de gedachte. Hedonisme is altijd verguisd door religieuzen, maar ook door de zelfhulpindustrie. Wie een gelukkig, gezond en succesvol mens wil worden, moet volgens de bijbels van nu bepaalde zaken uit zijn leven schrappen. Fastfood en alcohol zijn slecht, van drugs moet je helemaal wegblijven en een onenightstand is funest ▶

**HET LEVEN IS
KORT, DUS JE KUNT
MAAR BETER
KEIHARD GENIETEN**